

Megtartani a Szellem egységét a békesség kötelékében

Radu Gavriluț

Elhangzott Nagyváradon, 2021. november 24-én

[Miercuri 24 noiembrie 2021 - YouTube](#)

A következőt kérdezte valaki: „Miként lehet »megtartani a Szellem egységét a békesség kötelékében«, úgy, hogy közben ne legyünk megalkuvók, amikor kapcsolatban vagyunk olyanokkal, akik másként gondolkoznak?” Ez nagyon jó kérdés, de mikor a Biblia azt mondja: „őriztétek meg a Szellem egységét”, ez nem feltétlenül azt jelenti, hogy bizonyos dolgokban, bizonyos véleményekben egyetértünk, hanem ez a *Szellem* egységét jelenti. A Szellem egysége pedig annyira fontos, hogy ha elutasítanánk valakit, akit pedig az Úr elfogadott, az Úr nagyon megharagudna emiatt.

Az Efézus 4-ben a 3. vers ezt mondja: „igyekezzetek megtartani a Szellem egységét a békesség kötelékében”, és ezután következik a 4, 5, 6. vers, ahol azokról az alaplolgokról van szó, amiből ki kell indulnunk. Ezek a dolgok jelentik az alapját annak, amiből kiindulva ezt a közösséget valakivel fenntarthatjuk. Testvérek, ha csak ezek a dolgok azok, ami által közösségünk van valakivel, ez elég ahhoz, hogy közösségünk legyen. És erre a közösségre építhetünk. Ez pedig nagyon nehéz! Mert mindenki a saját nézőpontját, a saját elképzeléseit akarja érvényesíteni; és ezt nem is tudjuk fenntartani senkivel, csakis erről az alapról kiindulva. De ez az alap nagyon fontos! Mert sokszor mondja a Biblia: „fogadjátok be egymást, ahogy Isten is befogadott titeket Krisztusban”. „Bocsássatok meg egymásnak”, „fogadjátok el egymást”. Tehát nagyon sok minden van, ami összeköt egymással, és ezek nagyon fontosak. És hiszem, hogy Isten úgy helyezett minket egymás mellé, hogy szükségünk legyen az ajándékokra, ami a többiekben van, hogy egymás épülésére legyünk. Nem nélkülözhetjük őket. Ez nagyon fontos.

A laodiceai gyülekezet jutott ma eszembe. Azt hiszem, mindenki úgy gondolkozik, hogy igen, ez a laodiceai gyülekezet nagyon problémás volt, de engedjétek meg, hogy azt mondjam, hogy ha olvassuk a Jelenések könyvét, a 2. és 3. fejezetben egyszer csak már nem említi a „gyülekezet” szót, csak az utolsó fejezetben. Tudjátok miért? Én úgy gondolom, hogy azért, mert a helyzet annyira súlyos lett. Már nincs az, ami volt. Ha ma szétnézünk, valami szokatlant látunk. Tehát ez a laodiceai gyülekezet rossz állapotban volt. És ebben a gyülekezetben az volt nyilvánvaló, hogy nincs valóság. De az Úr nem fordult el tőle, hanem azt mondta: „Ímé, az ajtó előtt állok, és zörgetek, ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz.” És hogy a szavai bátorítóak, ez is nyilvánvaló, mert azt mondja: „Végy Tőlem tűzben megpróbált aranyat!” „Végy Tőlem fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne látszódjék ki szégyenteljes mezítelenséged!” „Végy Tőlem szemgyógyító irt, hogy láss!” Testvérek, ezek a szavak nekünk szólnak. A megpróbált, megtisztított arany a mennyei természetről szól. Mi azt gondoljuk, hogy egyes testvérek meg vannak próbálva, mi pedig nem. Sor kerül ránk is. Az nem lehet, hogy keresztülmegyünk ezen az életen, és ne lássunk meg bizonyos dolgokat.

A körülöttünk levő dolgok megrendülnek. Észrevettétek? Jött hozzánk egy testvér, aki elmondta, hogy egy olyan gyülekezetben volt, ahol kétszázötvenen voltak, és az imaórákra most öt ember jár. Tehát a dolgok meginogtak. Mert nem mindig könnyű szembe menni az árral. Láttuk, hogy nagy a nyomás, minden csupa hazugság, minden csupa keveredés és zűrzavar, ami nyomást helyez ránk. Tudjátok miért van mindez? Ez miértünk van, nem a világért. A világ, látjátok, megy a maga útján. Mindez miértünk van! Hogyan viszonyulunk mi ezekhez? Megtanuljuk-e ezekből a helyzetekből mindazt, amit meg kell tanulnunk? Egyszer elmondtam, hogy mikor John Saunders megtudta, hogy rákos, a gondolkozásában egy csomó minden automatikusan megváltozott. Előző nap megnézte egy

kétrészes sorozat első részét, és másnap a második részt már nem nézte meg. Nagyon foglalkoztatták az építkezésben alkalmazott faszerkezetek, ez volt a szenvedélye, az utcán járva is nézte és csodálta ezeket. Miután megtudta, hogy rákos, már nem érdekelték ezek a dolgok. Ott van a valóság a mi életünkben? Van-e arany? Tűzben megpróbált, megtisztított arany?

Mikor az Egyesült Államokban jártam, elmeséltem pár dolgot, mert kíváncsiak voltak a testvérek, miként élünk mi itt, mert ott sok mindent lehetett hallani, hogy Romániában milyen katasztrofális állapotok uralkodtak akkoriban. Elmeséltem nekik, és miután elmondtam, sajnálkozni kezdtek rajtunk. De azt mondtam, hogy ne sajnálkozzanak, mert csak aki méltó, az lesz megpróbálva. Ha ma Isten megkímél bennünket, tudjátok miért van ez? Mert gyengék vagyunk. Ezért kímél bennünket az Úr. De a salaknak fel kell jönnie a felszínre. Nekünk nem kell naivaknak lennünk, és azt hinnünk, hogy ó, minden jó lesz, és jól lesz dolgunk. Tudjátok meg, hogy lesznek megpróbáltatások, nem olyanok, mint most, hanem sokkal nagyobbak. Felkészülteknek kell lennünk. Imádkozzunk, hogy az Úr változtassa meg a gondolkozás módunkat! Ne várjuk azt, ahogy az 1Thesszalonikában van, 5,3: „amikor ezt mondják: békeség és biztonság, *akkor* hirtelen veszedelem jó rájuk”. Miért jöjjenek mi reánk ilyen szomorú dolgok, mert nem számítunk rá, hogy az Úr meg akarja próbálni, meg akarja tisztítani az aranyat. El akarja távolítani a salakot! Azt akarja, hogy valóság legyen az életünkben az, amit mondunk. Hogy az emberek láthassák, hogy valóság az, amit mondunk, nem csak szavak.

Tudjátok, mit mondott Kit testvér? Egyesek elmentek tőlük a gyülekezetből, és mikor elváltak egymástól, volt, aki örült, mások számára meg fájdalmas volt. Ő pedig azt mondta, hogy amikor egy végtagot levágnak, a test szenved, de a levágott tag nem érez semmit.

Testvérek, az Úr munkálkodjon az életünkben, hogy olyan emberek legyünk, akik megértik az időket, akik tudják, mi vár ránk. Imádkozzatok azért minden időben, hogy méltókká tétessetek arra, hogy elkerüljétek mindezeket, amik bekövetkeznek. Imádkozzatok, ne várjátok meg, hogy a dolgok megtörténjenek veletek, imádkozzatok már előre. A mi imádságunk ez kell, hogy legyen, hogy az Úr készítsen el bennünket.

Bizonyára, ahogy a testvérnő is elmondta az imént, az Úr vele volt, gondot viselt róla, és minden helyzetben ott volt az Úr, de mégsem volt könnyű, mert olyan helyzeteken megyünk át, ahol még nem jártunk. De hű az Úr, és hű is lesz, ahogy sok helyen találjuk a Bibliában, hogy Ő hű maradt mindvégig. Tehát ez a helyzet most, mikor mi élünk. Ő alaposágot kíván, hogy meg legyünk vizsgálva, hogy megláthassuk azokat a dolgokat, amelyeket Ő meg akar változtatni az életünkben. Az Úr legyen irgalmas hozzánk és munkálkodjon az életünkben.